

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се предаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Le publicité pour l'Allemagne, l'Autriche Hongrie et la Suisse est réservée exclusivement à M. M. Haasenstein & Vogler, Société anonyme à Berlin. Prix par ligne 40 Pfennig valeur allemande

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА

Още седемъ броеве и ние ще свършемъ Четвъртата си годишнина отъ съществуване на вѣстника ни. Редовното му издаване, което е било до днесъ, мислиме да ни дава пълно право, да рассчитаме въ пълната въра на нашитѣ читатели и за слѣдующата 1898 г. За голѣма жалостъ обаче, нашитѣ абонати и то по голѣмата имъ частъ извъ провинцията, не сж си платили абонамента ако и да имъ е пращанъ редовно вѣстника. Като молиме нашитѣ абонати, които иматъ да даватъ за истекшата година, както и за миналитѣ, които сж ни се обѣщавали писмено, молиме сжщо да ни явятъ и съ отворени писма, които желажтъ да имъ се испраща и за идущата 1898 година.

гр. Плевенъ, 18 Декември 1897 г.

Врѣме е да се тури край на жестокоститѣ, които и въ крайтъ на XIX вѣкъ, за срамъ на цивилизацията, се извършватъ надъ беззащитнитѣ рай въ турската империя. Едно убийство, извършено съ користни цѣли, става причина да се истезаватъ цѣли села, като се туржтъ на мжк жертви, които прѣдаватъ своя духъ въ ржцѣтъ на своитѣ палачи — звѣрове. Здравия разумъ не може да допусне, че това убийство, което се взема за притекстъ отъ турцитѣ да се убиватъ българетѣ въ Македония, да се подлагатъ на такива жестокости цѣли сѣмейства отъ страна на необузданитѣ потомци на Мохамеда е дѣло на българетѣ, толкосъ повече, че и самата жертва, въ името на която се извършихъ тѣзи жестокости, е била единственый защитникъ и покровителъ на българетѣ въ този край. Това дѣло е на необузданитѣ турски разбойници, които върлуватъ безнаказано въ цѣла Македония, и е извършено съ корисни цѣли, а може би и политически, защото напоследѣкъ всички виждаме съ какви осждителни срѣдства си служатъ сърбитѣ да създадѣтъ отъ Македония една стара — Сърбия. А понеже бейтъ и майка му сж били единственитѣ защитници на българетѣ, то и прѣмахването имъ е станжло, ако не съ други цѣли, то съ сръбско злато, за да може по послѣ да се пропагандира сръбизма и въ този чисто български край. Жертвитѣ на необуздания турски фанатизмъ сж много, но тѣхната зла участь е, която ще спаси много други български сѣмейства и ще стане причина за умиротворението на страната. Ако хуманна Европа желае да има за дълго врѣме миръ и да тури за сега поне единъ край на истинния въпросъ, трѣбва съ създаването автономия въ Критъ, направи сжщото и въ Македония, защото тѣзи жестокости, които въ днешне врѣме се извършватъ надъ беззащитнитѣ българи и българки не могатъ да не намѣржтъ съчувствие въ сърдцата на еднороднитѣ тѣмъ братя въ свободна България, и по този начинъ искрата на отплащането, макаръ че ще тлѣе за дълго врѣме, но ще дойде день, когато ще пламне и ще извади наново на сцената истинния въпросъ, рѣшението на когото, може би, ще бжде съпроводено съ много по голѣми мжнотии, отколкото въ днешне врѣме. Европа, върваме, се е вече убѣдила, че турцитѣ не сж способни да управляватъ подвѣдомственитѣ си иноплѣмненни народи въ духътъ на сжществуващитѣ въ турската империя закони, че, както администрацията ѝ, така и правосъдието ѝ сж цѣлъ хаосъ, че всичко се рѣшава въ полза на посилния и по богатия, въ полза на мюселманина, макаръ правдата и да е на страна-

та на раята, та нѣма защо да се церимонжтъ съ тѣзи варвари, които не могатъ сами да оцѣнжтъ положението си и да направжтъ това, което би спечалило симпатитѣ на всички подвѣдомствени на турция народности и би ги заставило да гледатъ въ лицето на Султана и неговитѣ свѣтници своитѣ водители въ пжтя на прогресса и цивилизацията. Но понеже турцитѣ не сж въ положение сами да оцѣнжтъ послѣдствията отъ едно хуманно отнасяние съ своитѣ подданици и се божтъ отъ цивилизацията и прогресса на раитѣ, като отъ огнь, то длъжностъ е, прочее, на Европейскитѣ сили, на които всичкитѣ усилия сж срѣдоточени за запазване мирътъ, да направжтъ това; което интереса на народитѣ, подвластни на Турция изискватъ, въ кржжтъ на националнитѣ имъ стремления.

Нашето правителство е изпълнило длъгътъ си, като най енергически се е застъпило за участъта на братята ни отвъдъ Рила. То се осжда въ бездѣйствието отъ опозицията, но нека се знае, че направенитѣ постжпки сж енергически и че то не иска да печели лаври, както би направилъ единъ Радославовъ и пр. Новичко което би се постигнало по дипломатически пжтъ е врѣменно, защото може въ скоро врѣме да се създаде другъ подобенъ претекстъ, за да се подложжтъ на нови истезания българетѣ въ Македония, както бѣше случая. Въ Македония трѣбва да се введжтъ реформи, но понеже Турция не е въ положение да направи това, нека Европа го направи, като бѣде увѣрена, че съ това ще облегчи участъта на милиони хора, осждени да търпжж надъ себѣ си произволитѣ на турцитѣ.

Като изхождаме отъ тази точка ний намѣрваме, че прѣдложенията направени отъ „Новое врѣме“ и Pester Loid, срѣдства за въдворяване миръ и тишина въ Македония, сж най умѣстнитѣ и цѣлесѣобразнитѣ, защото по този начинъ на всѣка народностъ въ Македония ще се даде възможностъ да се развива и прогрессира въ духътъ на своята националностъ и традиции. Българизма съ това нищо нѣма да изгуби, защото арбитражната коммисия, която Новое врѣме прѣдлага, и която ще се състои отъ вѣщи безпристрастни етнографи и политици, ще опрѣдѣли сферата на влияние, което България и нейнитѣ сѣперници въ Македония ще иматъ надъ своитѣ сѣнародници въ онѣзи граници, които ще бждатъ отъ естество да задоволяжтъ всѣки българенъ. Увѣрени сме, че това прѣдложение не ще бжде отъ естество да задоволи Сърбия, която се стрѣми въ мжтна вода да лови риба, и която въ днешне врѣме си служи съ най мизернитѣ срѣдства, за да създаде сѣрби въ Македония, не ще ѝ бжде по угодата, но това е, което трѣбва да ни радва, ако поне едно отъ двѣтѣ прѣдложения за реформи се приематъ единъ день по рано, за да се унищожжтъ всички понататѣшни опитвания на сѣрбитѣ да създаватъ отъ Македония стара — Сърбия.

Като изхождаме отъ горнитѣ съображения ний намѣрваме, че приеманieto на едно отъ тия прѣдложения отъ всички сили ще бжде една здрава гаранция за мира въ Европа.

Трагедията на Германството въ Австро-Унгарската монархия.

Грацъ, прѣзъ началото на Декември 1897 год.

(Извлечение изъ Мюнхенскъ Найесте Нахригелъ). — (Продължение отъ брой 43 и 44).

Този, кийто е видѣлъ, какъ тукъ прѣзъ по-

слѣднитѣ дни, стотини студенти, пѣющецъ „Die Wacht am Rhein“ стражата (Насамъ при рѣката Рейнъ), прѣсичаха по улицатѣ на нашия градъ, какъ тѣ се закълнахъ тържественно при паметникътъ на императора Иосифъ, за да останжтъ вѣрни на Германството си; този, който е билъ свѣдѣтель на блистателнитѣ манифестаций, които сж били извършени въ сжботата вечеръ, прѣзъ врѣмето на погребението на единъ застрѣленъ работникъ, — този, който е прѣживѣлъ всичко това и е билъ очевидецъ, той знае, какъ сега духа единъ рѣзкъ въздухъ помежду старитѣ германски ветерани на Австрия; да, единъ даже много рѣзкъ въздухъ, който стрѣска силно нашитѣ дворцови свѣтници и нѣкакви си трѣпки обхващатъ най старитѣ и най опитнитѣ прѣвѣсходителства. При всичко това, тѣзи хора много дълго сж оцѣнили ободрителнитѣ, способни сили на Германския елементъ и този държавенъ мжжъ, който е подписалъ името си, тѣй легкомыслено, помежду прочутитѣ закони на свободното упражнение на инороднитѣ езици, е билъ прѣдъ онзи роковий часъ, на мнѣние, че той ще се расправи по лесно съ покорнитѣ Нѣмци, отколкото съ непокорнитѣ Чѣхи. Тѣзи добродушни Нѣмци сж навѣждали много пжти главитѣ си, и защо, и защо, тѣ нѣма да приклонжтъ главитѣ си и този пжтъ? Тѣзи хора сж прѣдвиждали, че тѣзи Нѣмци навѣршватъ юмруцитѣ си, но прѣдполагахъ, че тѣ пакъ бихъ задържали ржцѣтъ въ джебчетѣ си. — А сега тѣзи Германски юмруци се простиржтъ заплашително противъ неприятелтъ си, и въ този добродушни флегматически народъ се възбужда изведнжжъ единъ темпераментъ, какъвто мжчно се вѣрваше, да го притежава, единъ съвсѣмъ революционеренъ темпераментъ, който заплашва да остане побѣдоносенъ, при врожденното му уважение (почитание) прѣдъ сжществуващитѣ законни власти

Уплашено отъ това революционерно развѣднение на нѣмския темпераментъ, тѣзи свѣтници и прѣвѣсходителства отстжпихъ на 2—3 раскрачки назадъ пожертвувахъ министръ — президента Бадени. — Една моментална сполука на германството въ Австрия взема своя вървежъ на прѣдъ и съ скръстосани ржцѣ братията изъ империята сж длъжни да бжджтъ очевидци и при послѣдния актъ на тая трагедия.

Тамъ отвъдъ границата къмъ западъ, се обрѣщжтъ погледитѣ на сражающитѣ се и страдающитѣ и понекогажъ се чува доста високо една въздишка на оплакванието, която чини да пита: не ли сме мѣсо (плжтъ) отъ вашето мѣсо и духъ отъ вашия духъ? Езикътъ, който вий говорите, не ли е сжщо и нашиятъ? Безсмъртнитѣ съчинения на единъ Гете, Бетховенъ, нели сж и нашето достояние, както вашето? Вашия Шиллеръ не ли е и нашия народенъ поетъ? Когато вий посѣщавате нашитѣ Алпи и имате при това вземане и даване (обрѣщаме) съ дѣцата на страната, не ли се чувствуваме тогава въ тая страна помежду тѣзи хора, както у васъ въ дома, както ний се чувствуваме при вашия рейнъ, въ вашия турингъ и швабия? Ипри всичко това, вий стоите, като едни хладнокрѣвни очевидци, безъ всѣко съучастие, безъ всѣко силно дѣятелно съучастие, когато вий ни виждате въ таквие страдания и мжки?

Слѣдователно да чува добръ всѣкий, който има по деликатни уши, едно стенание и охканье излизачи изъ душата на единъ отчаено борящия се народъ.

Но политиката си върви по свой собствен път, тя си има свой собствени закони, и прѣдъ видъ, че тя има малко или повече и нищо общо съ човѣчеството; тя и не може, слѣдователно, да се опрѣдѣли чрѣзъ чувствата на народната общественост. И така, макаръ, че е настъпила за сега една пауза (отпочивка) въ борбитѣ, която разбужда едни лъжовни надѣжди, пакъ схдбата на Германството въ Австрия ще се изпълни, което е удошавано отъ неравната сила (суприменно) това Германство е, и ще бѣде заклано, както Германството се закла въ Балтийскитѣ провинции на Россия.

Трагедията на Германството въ Австрия указва сжщеврѣменно съ единъ припоминающъ гласъ распаданието на тази монархия. Какво е станало съ тая гордѣлива Австрийска монархия, отъ когато Германството е загубила супримацията си: съ тая Австрия, която притѣжаваше, когато хегемонията въ Германския съюзъ, съ тая Австрия, която държаше Унгария въ юздитѣ си, и, на която тѣжка рѣка тѣжеше върху двѣ голѣми Италиански области? — Въикашно Австрия е сега сама една на лишня клѣчка на Унгарската кола, повече нищо; и вътрѣшно царува единъ хаосъ, отъ който, може би, въ скоро врѣме ще се образува единъ новъ свѣтъ. —

(Забѣлѣжка на прѣводачѣтъ). Единъ много важенъ правоучителенъ урокъ дава настоящата статия на нашитѣ до ушитѣ заслѣпени Стамболовисти и Радослависти, които очакватъ помощта на леля Австрия да въскрѣсне покойния имъ идолъ Стамболовъ и да се започне пакъ въ България епохата на сопаджилѣкътъ. Добръ пътъ, господа отчаянни подкупни Австрийски фондоѣди!

Нѣколко думи за гарата.

Казали сме и другъ пътъ, че въ нашия градъ се дава просторъ на личнитѣ дертове, че общий интересъ, общото благо стоѣтъ на заденъ планъ и днесъ го повтаряме и не безъ причини. Доброто на града се остава винаги на заденъ планъ, защото инатѣтъ и злобата на онѣзи, които като граждани, трѣбва да се интересуватъ отъ много обществени работи, не хахтѣ за тѣхъ, като прѣкарватъ врѣмето си да злословѣтъ по адресъ на тогова и оногова: било по случай едно невинно антрефиле въ вѣстникѣтъ ни или, паздравичката на единъ градски свѣтъникъ, който не се подчинява на никаква дисциплина, като всѣки свободенъ гражданинъ. Ний и въ по първия брой на вѣстника си казахме и днесъ го повтаряме, че нашата градска интелигенция върху друго поле на дѣятелностъ трѣбва да направлява своето усилие, тамъ, гдѣто тя може да бѣде полезна на обществото, а не да изсипва купъ хули по адреса на когото и да било. Но има ли кой да разбере? Насъ ни интересуватъ много въпроси, на които разрѣшението зависи отъ съвокупното дѣйствие на всички, за да не се стоваря сѣгне випата върху нѣкои и други лица, че не работѣли.

Единъ отъ тѣзи въпроси е и въпросѣтъ за гарата.

Всѣки помни, че въ началото на Януарий настоящата година се събра едно събрание отъ граждани въ читалищний салонъ, цѣлѣта на което бѣше да обмисли въпроса за мѣстото, гдѣто трѣбва да се построи гарата. Всѣки помни какви усилия се правихъ отъ нѣкой заинтересовани лица да се избере депутация отъ граждани, за да моли правителството да прѣмѣсти гарата близо до града, а не тамъ, гдѣто бѣ опрѣдѣлена — на сухата чешма. Но както и да е, разисканията се свършихъ и се натоварихъ народнитѣ прѣдставители да ходатайствуватъ прѣдъ г-на министра на общитѣ сгради за прѣмѣстванieto на гарата подъ бейския баиръ или гробищата. Вслѣдствие ходатайството на нашитѣ народни прѣдставители станъ едно щателно изучаване на двѣтѣ мѣста — подъ бейския баиръ и гробищата. Отъ станалото изучаване се вижда, че и двѣтѣ тѣзи мѣста, не само че не отговарятъ на изискванията, но ще коштуватъ и много пари, както на държавата, така и на общината. За да бждемъ по ясни ний ще разгледаме, какви неудобства прѣдставлява всѣко мѣсто отдѣлно.

Ако гарата се построи подъ бейския баиръ прѣди всичко шосето ще се развали, ще трѣбва да се отчуждѣтъ бостанитѣ отъ новопостроената огненна водѣница на К. Ячовъ до Караивановата; желѣзниятъ пътъ ще върви да метра навътрѣ въ бостанитѣ, ще трѣбва да се направи два метра насипъ по цѣлата дължина, а гарата ще

се построи върху самото шосе — до баира. За да се направи ново шосе, ще трѣбва да се прорѣзва бейския баиръ, а онази частъ отъ баира, която се издава на долния край при водѣницата на К. Ячовъ ще трѣбва съвсѣмъ да се изрѣже и то много на вжтрѣ, за да можѣтъ тукъ да се построятъ и хамбаритѣ и да минава шосето. Както се вижда построяването на гарата ще коштува много пари, както на общината, така и на държавата. А за маневриране на треноветѣ се изисква мѣсто 80 метра широко и двѣстѣ — дълго. Погледнѣто това мѣсто и въ това отношение не отговаря на условията.

Второто мѣсто — при гробищата и то прѣдставлява голѣми неудобства и разноси.

За да се построи гарата тукъ — на югъ отъ гробищата, ще трѣбва да се отчуждѣтъ 40 кжши. Това отчуждаване трѣбва да направи общината, което ще и коштува около 200,000 лева и частъ отъ гробищата ще трѣбва да се изравнитъ; самитѣ гробища да се прѣмѣстятъ другадѣ; да се отчуждѣтъ двѣтѣ водѣници, които се намѣрватъ на това мѣсто, да се отбѣне грив-та бара при болницата и да се прѣкара чакъ подъ „Балла Баиръ“ и да се съедини пакъ съ коритото си подъ салханата при мостчето. Независимо отъ това ще стане единъ пасищъ на севѣрната страна на града, който при Караивановата воденица има височина 3 метра, а като прѣмине кайл-та бара ще достигне височина 6 метра; тукъ ще има проходъ подъ насипа. Това мѣсто ще отстои на еднакво разстояние отъ Караивановата водѣница и гробищата. Отъ друго мѣсто не ще може да се минава било за гробищата или лозята, защото сжществущитѣ сега пжтища ще бждѣтъ затворени отъ насипи. На мѣстото гдѣто е сега пжтя, който води за салханата и гробищата ще бждѣтъ построени хамбаритѣ, а на самото това мѣсто ще има насипъ отъ 2 $\frac{1}{2}$ метра. Разносикѣтъ, който ще послѣдватъ общината съставляватъ цифрата 205000 лева, независимо отъ другитѣ 87000 л., които ще похарчи държавата за насипи и прѣкарване барата подъ баира. Независимо отъ всичко това, но и града се затваря отъ севѣрната страна съ единъ насипъ отъ 6 м. височина и се прѣкъсватъ прѣжитѣ съобщения съ лозята, нивята и бостанитѣ.

Другъ е въпросѣтъ, ако гарата остане на сухата чешма. Тамъ нито града нито държавата ще харчатъ, защото самото мѣстоположение е едно отъ най удобнитѣ за цѣлѣта.

Въпроса кждѣ ще бѣде поставена гарата още окончателно не е рѣшенъ, и ний съ тѣзи рѣдовце имаме за цѣлъ да пояснимъ на Плѣвен. граждани, какъ стоѣтъ работитѣ за построяването на гарата, за която въ послѣдне врѣме никой почти не се интересува, а мнозина даже считатъ въпроса за рѣшенъ. Ний почерпахме нашитѣ свѣдения отъ лице, което стои близко до самата работа, когото е било даже възложено изучаванията на мѣстата, гдѣто съ най малко разноси да се построи гарата и колкото е възможно по близо до града. Ний прѣканваме редакцията на в. „Бдитель“ да се позанимае съ този въпросъ, вмѣсто да пѣли колонитѣ си съ нападки противъ този или онзи. Нека се обмисли този въпросъ по рано и безпристрастно, за да не дойде день да кажеме, че сме прибързали и сторили крупна грѣшка.

Пакъ по бързитѣ работи у насъ.

Цѣлѣта на настоящето ни не е да реваншираме прѣдъ когото и да е, а да направимъ единъ обзоръ върху станхитѣ напоследѣкъ недоразумѣния между нѣкои граждани и офицери и да покажемъ иматъ ли послѣднитѣ това право, когато въпроса не се касае лично до никого отъ тѣхъ. Ний искадохме своето съжаление, че редакцията ни е станъла отзивъ на антрефилето, което повдигна злѣчѣта на нѣкои отъ нашитѣ висши офицери, и това направихме не съ цѣлъ да се сторимъ добри прѣдъ тогова или оногова, а защото при отпечатването му бѣше испуснѣта думата „нѣкой“. Далечъ е отъ насъ мисльта да отиваме да прѣписваме това на всички г-да офицери, а особено на по младшитѣ, толкова повече, че има измежду тѣхъ и такива, които не сж служили въ армията въ кървавата епоха на Стамболова, който деребѣйствувахе благодарение подържката на нѣкои военни. Че Стамболовъ расчиташе на послѣднитѣ, това не е скрито. И днесъ „Свобода“ твърди сжщето, нѣ кой не иска и да знае. Защо? Защото тѣзи които повдигнахъ кръстоносенъ походъ противъ Окр. Управителъ,

Д-ръ Друмева, и Ив. Доковъ и Кузова може би всецѣло да съчувствуватъ и да се кланятъ още въ душата си на смърнитѣ останки на своя кумиръ Стамболова. Иначе не можемъ и да си обяснимъ тѣхнитѣ въ висша степенъ капризни дѣла, които не имъ спечелихъ онази похвала, която тѣ може би, очаквахъ. Ний не говоримъ празни думи. Това, което бѣше казано въ антрефилето, „Свобода“ го казва всѣки день. Вземѣте брой 2158 страница 2, колона първа и ще се увѣритѣ въ истинността на нашитѣ думи. Противъ Окр. Управителъ и пр. се повдигна цѣлъ кръстоносенъ походъ, защото тѣ не бѣхъ замѣсени съ нищо по това антрифиле, а противъ „Свобода“ се не прави нищо, защото тя и днешенъ день продължава да твърди това, което се писа въ вѣстника ни: офицерството което поддържаше Стамболова и пр..... „Бдитель“ направи отъ това цѣлъ *источенъ* въпросъ, като отиде толкова далечъ и даде такъвъ просторъ на своята злоба, щото останъ само на вѣже да прикачи обвиняемитѣ. Ний чакахме дълго врѣме, за да се свърши полемиката по този въпросъ и да дадемъ своето мнѣние като укажимъ и на нѣкои други факти, които спорѣдъ насъ заслужаватъ да се знахтѣ.

До колкото знаемъ г-нъ Окр. Управителъ Великовъ се обвинява въ това, че той билъ чель това антрефиле въ вѣстника и се засмѣлъ; Доковъ — че вѣстника се експедираше въ неговото писалище; Кузовъ — че го корегиралъ, а Д-ръ Друмева, че имъ съчувствувалъ въ всичко. Това сж причинитѣ, по които горнитѣ лица не се приематъ за въ бждѣще въ офицерското събрание, като че тѣзи лица сж подавали прошение да искатъ да бждѣтъ приети.

Нека погледнемъ на въпроса по безпристрастно и ще се увѣримъ, че офицеритѣ нѣмахъ нито най малкото право да постѣпатъ въ случая така, както постѣпихъ. Самата имъ постѣпка ги прѣпорѣча не толкова за тактични, както тѣ мислѣтъ, че сж; толкова повече, че, ако тѣ се считахъ за обидени, можехъ да потѣрежѣтъ по надлеженъ редъ удовлетворение и шѣхъ да бждѣтъ удовлетворени, ако имаше защо, нѣ начина по който тѣ постѣпихъ не може да служи ни най малко за тѣхъ като удовлетворение. Това тѣхното дѣйствие е осждено отъ всѣки безпристрастенъ човѣкъ, изключая редакторитѣ на в. „Бдитель“, които иматъ най малкото право да правѣтъ въпросъ отъ такива дребни каприции. Тѣхното поведение спрямо офицерството е извѣстно; между офицеритѣ и чиновницитѣ на Стамболова, на чело на които въ него врѣме стоехъ Генчевъ и Шоповъ ни е сжщо извѣстно, нѣ ний нѣма да си служимъ съ него, защото никога не сме го правили въпросъ.

За насъ е не обяснимо едно нѣщо: отгдѣ на кждѣ редакцията на в. „Бдитель“ има достѣпъ въ канцеларията на полка и може да печата рѣшенията на офицерскитѣ събрания? Казаната редакция е била посвѣтена за това, което се върши въ офицерското събрание, по желанието на четирма души само много по рано, прѣди лицата, за които то се отнася, да бждѣтъ извѣстни. Великовъ и Докъвъ се увѣдомяватъ едва въ пѣтъкъ, а „Бдитель“ още въ срѣда туря подъ печатъ извѣнрѣдна притурка и печати не само съобщенията до горнитѣ лица, нѣ и самото постановление на офицерското събрание. Да допуснемъ че нашия отговоренъ редакторъ е съобщилъ за писмата, което впрочемъ не е вѣрно, ами той ли пакъ съобщи за постановлението? Отъ това излиза, че офицерското събрание се явява като редакторъ на в. „Бдитель“, въ когото печата своитѣ рѣшения и мнѣния. Ако не е така, то защо офицеритѣ отъ гарнизона не се застъпихъ да узнахтѣ, кой е издалъ тѣхното постановление и дадѣхъ на виновния приличното наказание? А понеже това и до днесъ не е станъло, ний си запазваме правото да твърдимъ горното. Само когато видимъ, че виновното лице, което е издало постановлението на офицерското събрание се узнае и накаже, тогава ще си вземемъ думитѣ назадъ. А това, увѣрени сме, никога и нѣма и да стане, защото: „врана на врана око не вади“, казва поговорката.

Тази е една отъ прѣчинитѣ, гдѣто ний и до днесъ мълчехме по този въпросъ.

Хроника

Както се научаваме офицеритѣ (висшитѣ) отъ тукашния гарнизонъ правили прѣдложение

на учителитъ да взематъ участие въ тѣхнитъ вечеринки, тъй като гражданетъ съвършено не ги удостоивали съ присъствието си.

До колкото знаемъ нашитъ военни нѣма да сполучатъ да взематъ учителитъ за свои постоянни посетители, защото не е тайна за никого, че по рано, а особено минхлата гонина, нѣкой отъ висшитъ офицери се отнасяхъ съвършено злѣ съ нѣкои отъ учителитъ и че никого почти не удостоивахъ съ честта да поканятъ на своитъ танцовални вечеринки, исключая учителитъ отъ Винарското училище. При това като вземаме въ внимание и непростителното и недостойно поведение на двама висши офицери спрямо одного отъ учителитъ на V-класното училище и недостойнитъ изречения спрямо сѣция на литературно-музикалната вечеринка, дадена минхлата година на 14 Декемврий за въ полза на бѣднитъ ученици, ний не можеме да повѣрваме, че това желание на нашитъ офицери, които въ замѣна на гражданетъ искатъ да иматъ за гости учителитъ, ще се осъществи.

До колко далечъ отиватъ въ своята злоба редакторитъ на „Бдитель“ спрямо г-на Окр. Управителъ се вижда отъ антрефилето, публикувано въ последния брой № на сѣщия вѣстникъ, въ което по единъ най-недостойнъ начинъ се подмета, че ужъ г-нъ Управителъ въ замѣна на това, гдѣто му сж отказали да бжде гостъ на офицерскитъ вечеринки билъ правилъ постѣпки да бжде каненъ отъ учителитъ на тѣхнитъ вечеринки и всичко това става въ туй врѣме, когато той отсѣствуваше отъ града. Самото последне обстоятелство показва, че писаното въ вѣстника „Бдитель“ е нагла лъжа. Ний сме въ положение да увѣримъ редакторитъ на този пасквилъ, че г-нъ Великовъ нито най-малко съжелява, за гдѣто не е членъ на офицерското събрание, защото и нему му е било неловко да се намира въ едно общество, кждѣто се търпятъ лица, които сж стрѣляли въ мъртвитъ трупове на своитъ началници и лица, които сж показвали своя бабайлъкъ върху подобнитъ на себѣ си, на които е била отнета веѣка възможность да се защитаватъ. И ако по нѣкога той е посѣщавалъ тѣхнитъ събрания, то е било отъ учтивость и добра воля, защото по край горнитъ се намиратъ и лица, които по своята честность и доброта заслужаватъ това зачитание, което имъ е отдавано.

О Учителя Г. Драгневски, ни съобщава, че на 7 Декемврий, дадена била дѣтска вечеринка въ с. Згалевицъ и отъ събранитъ пари се съставила дѣтска библиотека. Постѣпката на Згалевицкитъ учители заслужава похвала и подражание.

На 12 т. к. се гледаха двѣ углавни дѣла по закона за печата, по едното и другото се обвиняваше бившия отговорникъ на в. „Наблюдатель“ Гаврилъ Лучовъ, слуга на *благодружителното* дружество „Нива“, въ докачение честта и въ клѣвета мѣстнитъ жители Д-ръ А. Н. Друмевъ и Ив. Ив. Доковъ. Обвиняемий е осъденъ по на единъ мѣсець и половина тъмниченъ затворъ и по 150 л. глоба. Както слушаме, потърпевшитъ ще обжалватъ присѣдитъ, защото считатъ, че нѣма основание да се намалява до толкова наказанието на обвиняемий, ако той — Лучовъ и да е простъ слуга и орджие на задкулистнитъ редактори, които го защитаваха.

Разрѣшението на единъ важенъ въпросъ въ общото събрание на Върхов. Кас. сждъ. Напоследѣкъ въ I угл. отдѣление на Върх. Кас. сждъ е било признато, че до 1 Януарий 1898 г. начинътъ на обжалване присѣдитъ на окръжнитъ сѣдилища съ участието на сѣдебни засѣдатели трѣбва да става по редътъ на старото углавно сждопроизводство т. е. по редътъ, означенъ въ чл. 27 отъ Доп. къмъ Вр. С. Правила, а не по чл. чл. 516 и 518 отъ Углав. сждопр. отъ 1 Юлий т. г. съ други думи, тия членове се суспандиратъ до 1-й Януарий 1898 год. понеже нѣма още оня законенъ съставъ, който новото углавно сждопроизводство установява въ чл. чл. 348 и 381. *Общото събрание* обаче на В. К. Сждъ не е приело тълкуванието на I угл. отдѣление и е признало, че чл. чл. 516 и 417 отъ углавно сждопроизводство сж въ сила отъ 1 Юлий 1897 г. и че слѣдователно тия членове сж задължителни наредби по начина на окончателността на присѣдитъ на окр. сѣдилища съ участието на сѣдебни засѣдатели по силата на чл. 639 отъ сжщото сждопроизводство. Независимо отъ обстоятелството, че въ Нар. Събрание този въпросъ е билъ разискванъ въ такава смисълъ, че Върхов.

Кас. сждъ in plene се е ръководилъ отъ съображенията, че старитъ наредби по угл. сждопроизводство сж *изрично отменени*, за които се говори въ закона за сждопроизводството и че старитъ наредби за сѣдебнитъ засѣдатели сж още въ сила до 1-й Януарий 1898 г. и че подъ *законно число избрани по жребие сѣдебни засѣдатели* (ср. чл. 348 отъ гр. сждопр.) трѣбва да разбара числото, което установява сега дѣйствующето сждопроизводство, което прѣдвижда трима засѣдатели.

За свѣдѣние на всички наши приятели, че разнитъ дописки или обяснения, които отъ нѣкой врѣме се наводнили редакцията ни не ще имъ даваме мѣсто, ако тѣ по напрѣдъ не се отправятъ до респективний вѣстникъ и последния не откаже въ обнародванието.

Още една дърта беззѣба Стамболовска лъжа отъ „Бдитель“. Плѣвненския Мюфтия билъ покровителствуванъ отъ окр. управителъ Г. Великовъ. Нека Караивановъ и неговитъ чорбаджий попитатъ както турското население, така и самия Мюфтия до колко много се защищава отъ Г. Великовъ. Турското население ако има да благодари нѣкому, за издирване незаконни дѣйствиия вършени отъ Мюфтията, то именно на Г. Великова. Мислиме, че съобщението, което обнародваме, ще освѣтли заслѣпѣлитъ Бдители.

Още по дебела е лъжата и по Синдикатството на Бр. Гетови. Не е само Ив. Доковъ, Г-не Бдителю, Синдиктъ, но има и друго лице. Едно което ще съобщиме, до колкото знаеме, е че общо изложение е дадено много отдавна по несъстоятелността, и че за суммитъ, които синдицитъ се задържали, Г. Доковъ, много отдавна е представилъ смѣтка на Г-на Дѣловодителя, слѣдователно, онова що се пише не е друго освѣтъ Стамболовщина, Флоровщина.

Руския воененъ Министръ Генералъ Вановски е вече въ оставка по старость, като е зачисленъ въ държавния свѣтъ. На мѣсто Вановски е назначенъ Генералъ Обручевъ, до сега Начал. на Генералния Щабъ, а на мѣстото на последния назначенъ е Генералъ Куропаткинъ.

Народното събрание на 13 т. м. вечерта извърши едно патриотическо дѣло като отпусна на мастития старъ поборникъ и политически дѣятелъ Г. Драганъ Цонковъ една пожизнена пенсия отъ 6000 лева годишно. Веѣкий българинъ, трѣбва да погледне на това рѣшение, като на едно дѣло, което се диктува отъ заслугитъ на стареца Дядо Цанковъ да прѣмине поне последнитъ си години по добръ, отстраненъ отъ политическитъ борби и гонения. Неговитъ приятели, немогатъ освѣтъ да искажатъ искренната си благодарность къмъ Г-да нар. прѣдставители. Ако дядо Цанковъ, бѣше постѣпалъ малко по съврѣменно, кога се върна въ България, а не както послуша близостоящитъ до него; то нещѣше да съществува никакво охлаждение мѣжду неговитъ поклонници и онѣзи на Г. Д-ръ Стоиловъ. Ние вѣрваме, че всички трѣбва да разбѣржатъ, че и мѣжду днесъ властующитъ нѣма такива *лоши хора*, които се гледали на дядо Цанкова, така, както искаха нѣкой да го увѣрватъ. Последното рѣшение потвърди нашитъ прѣдишни заявления.

Станало окончателно прѣкъсване сношенията мѣжду дядо Петръ Мецовъ и Караивановъ. Последния излѣжа стареца, че му внесе злоупотребенитъ пари, за това помолилъ Г. Мецовъ да ги внесе и послѣ ще му ги върне. Дядо Петръ направилъ това, но послѣ Караивановъ не пожелалъ да ги внесе. Работата сега била дошла до прокурорството. Прѣдъ нашъ приятелъ Г. Мецовъ расправилъ много работи, които оцапватъ и така нечистото лице на Х. Караивановъ. Ние ще гледаме само сеиръ и чудеса. За другитъ работи, които постоянно слушаме, че се раскриватъ, ще да освѣтиме читателитъ си по послѣ, за да видятъ какъ сж се подвизвали нашитъ Стамболови противници, които постоянно проповѣдватъ *честность и свобода!!* Иматъ правото най много онѣзи, които се навѣртатъ около „Бдитель“ а най малко право има стареца съ 3000 *сѣщи*, за да му горѣтъ сега на главата, защото въ злобата си незнаеше тогава какво върши.

Ние сме сириджий, ще гледаме.

Миналата недѣля, съдружникътъ на мѣстния фабрикантъ желѣзаръ Г. Ив. Буржовъ, а именно Н. Бърдаровъ, е държалъ една сказка въ читалищния салонъ *върху причинитъ за отидаване у насъ занаятитъ*. Такава една сказка за насъ е необходима. За жалость обаче длѣжни сме да констатираме, че Г. Бърдаровъ, не е още под-

готвенъ да държи сказки отъ такова естество, защото освѣтъ едни цифри извлечени отъ вѣстникитъ, на които стойността е съмнителна, ние не можахме да чуеме нѣщо. Желателно е и други да говори по този въпросъ.

Сжщо на 14 т. м. е прочетена една сказка отъ учителката Г-ца Хинкова. Ние мислиме, че би направила господжицата много по добръ, ако съставѣше нѣщо отъ себе, отъ колкото да чете статий отъ Благоевото списание, които едва ли ще ползватъ нѣкого, защото онзи, който е прѣвеждалъ тази стития, едва ли я разбира, а камоли да се чете прѣдъ едно общество, което има нужда отъ по конкретни нѣща, отъ колкото възвишени философий, отъ които вѣрваме и господжицата мѣчно е могла да разбере.

Срѣщу недѣля (14 Декем.) както бѣхме явили учителитъ при мѣстното класно училище, дадохъ Литературно-Музикална вечеринка (концертъ) съ лотария.

Изобщо зето, излѣзе много добръ.

Всички билети се продадохъ. Не може да не похвалиме оркестра на мѣстния 4 полкъ, който се управляваше отъ Капелмайстра Г. Мацакъ. Всичкитъ грѣшки, които иначе щяха да се вилятъ, отъ оркестра бидоха прикрити. На всички направи най добро впечатление. Бихме посѣвѣтали за въ бждѣше господжица Кар ва. да прѣстане да се явява на сцената, защото нѣма този гласъ, който трѣбва да бжде особено при оркестръ. Това право на изборъ, мислиме трѣбва да се представи на вѣщо лице, какъвто е капел. Г. Мацакъ, а не да си избѣржатъ веѣка ролята, а отпослѣ да излѣзе смѣшно. Имаме вече млади сили, които сж учили пѣние и сж слушали музика; за това не трѣбва да се оставятъ на сцената да правиме само смѣхорий. Имаше и други нѣща, които можеше да се скратятъ. Имаше и такива роли, дадени на дѣца, които не бѣхъ по тѣхнитъ сили; за това не правиха особено впечатление. Така или иначе, но вечеринката — излѣзе сравнително миналитъ много по добра. Редъ въ размѣстване по мѣстата нѣмаше, това се длѣжи на нашата публика, която не иска да разбира, че веѣкий трѣбва да си знае мѣстото.

Внесенъ е билъ законопроектъ отъ Министерството на правосѣдието, по който за въ бждѣше, всички лица, които желаятъ да постѣпватъ на сѣдебни длѣжности, въ това число и на адвокатскъ, ще трѣбва да държатъ държавенъ испитъ. Сжщо така се иска и отъ сѣдинитъ. По този начинъ мислиме, много отъ сѣдинитъ, прокуроритъ и *вицеюриститъ*, ще се осигорѣтъ въ положението, което заематъ за сега. — Този проектъ споредъ насъ заслужа повече отъ похвала защото ще гуди окончателно край на разнитъ прищевки на всички *влиятелни личности*.

Плѣвненско Вино. Нѣкой злоумишлени хорица, види се, притежатели на голѣми складове съ вино, дали се нѣщо на р. на в. *Отзивъ*, да направи една лъжлива реклама, че виното отъ Плѣв. държавна изба, *било се вкиснало!* Ние замѣлчяхме, защото вѣрвахме, че ще се опровергае отъ гдѣто трѣбова, че това е гола лъжа сунската отъ злоумишленици. По този поводъ в. Бдитель, позагатна малко, като хвърли вината за това съобщение да е излѣзло отъ *кждѣ черно море*. Ние сме въ положение да явиме, че не сж вѣрни и двѣтѣ нѣща. Виното отъ Плѣв. изба е отъ първо качество, каквото въ София и друга-дѣ нѣма, и второ отъ черно море не може да излиза това съобщение, защото, ако се допуснеше това, щѣше самъ да се компрометира. Че виното е добро, може веѣки да се увѣри, ако се яви при продажбата. Ще бжде най голѣмъ скандалъ, ако се допуснеше подобно нѣмо при такава образцова изба. Казватъ нѣкои, че Морицъ Ратъ далъ на Дирек. Петровъ на Отзивъ, едно малко зарелче съ варнен. винце да направи това антрефиле. И ние ще повѣрваме това, защото иначе щѣше да обнародва цѣлото опровержение на Г. Дирек. Забунова.

Почнахъ да се прѣслѣдватъ единъ други. Дядо Петръ Мецовъ, е далъ вече Хар. Караивановъ въ сждъ, за гдѣто билъ го ограбилъ 550 л. пари отъ постоянната комиссия. Дѣлото било въ рѣцѣтъ на прокурорството. Не знаеме какво станало съ фалшивия подписъ, написанъ отъ сѣщия Караивановъ.

Поголѣма нахалность, не може и да бжде отъ тази, която нашитъ Стамболисти вършатъ. Офицеръ билъ пратенъ до Табаковъ да пита отъ гдѣ знаатъ съдържанието на рѣшението, което сж обнародвали. И какво ни отговарятъ, че нау-

чили това от нашия редакторъ. Че това е лжа и то Стамболовска, може да върватъ тѣзи отъ офицеритѣ, които знаятъ какъ е писано. Това прилича като да явиме и ние, че ужъ бутъто би нашиятъ военни субсидирали »Бдителъ« съ 2000 л. както се хвалилъ редактора Цв. Караивановъ на нашия редакторъ. Това е подигравка на тѣзи, които сж питали Табаковъ.

Въ слѣдующия брой, ще обнародваме едно писмо отъ Г. Ц. П. Винаровъ, град. съвѣтникъ, по поводъ закачката, която в. »Бдителъ« му прѣписва. —

Народнитѣ прѣдставители Г. Г. Дим. Стояновъ и К. Михайловъ, вчера престигнаха отъ столицата посрѣщнати отъ множество приятели до с. Джбникъ. —

Въ скоро врѣме, ще има едно общо събрание отъ всичкитѣ бюра на народната партия изъ цѣлия окръгъ, за която цѣль ще има распратени особени покани до всички прѣдсѣдатели. Ние каниме нашитѣ приятели и тамъ гдѣто не сж още организирани да нареджтъ бюрата си, за да могатъ своеврѣменно си испратжтъ свой прѣдставители.

Важно за пътниците.

Отъ 1 Януарий 1898 г. отваряме новопостроеный въ гр. Плъвенъ Хотель „Москва“ съ кафене и гостилница, въ когото Г. г. пасаджеритѣ ще намѣратъ добръ мебелирани стаи съ чиста и бърза прислуга

гр. Плъвенъ, 15 Декемврий 1897 г.

Съ почитание

Притежателъ и Съдържателъ:

1—4

Михалъ Т. Деветаклиевъ.

ПОКАНА

№ 1449

Управлението на Плъвенската I-во Класна Държавна Болница, като чувствува нужда отъ една болнична библиотека, съ полъзни за прочитание и занимание книги, за болнитѣ, желае да основе подобна библиотека, но като не располага съ нуждитѣ за тая цѣль ерѣдства, обръща се къмъ всички родолюбиви Г. г. Граждани и Гражданки, съ молба, да се притектъ на помощъ, като подаржтъ кой колкото и каквито книги желае за казаната цѣль.

Прочее, болничното управление като се надѣва, че тази идѣя ще бѣде полгѣдната съ добро око отъ страна на родолюбивитѣ Г. г. Граждани и Гражданки, надѣе се, че ще бѣде чуто и ще се притектъ на помощъ за осъществяването на тази благодарна идѣя, за което отъ сега искава свята благодарностъ на щедритѣ си Г. г. пожертвователѣ.

Подаренитѣ книги могатъ да се испратжтъ до управлението на болницата и въ градътъ: до Аптеката на Г-на Л. Петровъ и Хотель „Европа“.

гр. Плъвенъ 9-ий Декемврий, 1897 година.

2—3

Съ почитание:

Управитель—Лѣкаръ Д-ръ Козаровъ

ПЕЧАТНИЦАТА

на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плъ-

венъ извѣстѣва, че има доставени разни видове най хубави и ефтини картички за настѣлнющитѣ коледни празници и Новата 1898 година.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 1587

Плъвенскій Окръженъ Сждъ въ распорѣдително заседание на 29 Ноемврий въ хилядо осемстотинъ деветесетъ и седма година, въ съставъ: Предсѣдателств. чл. Д-ръ Вл. Черневъ, членове: Д-ръ Д. Вогазли и П. Паскалевъ при Подсекретаря П. Поповъ и при участии на Помощ. Прокурора И. Гунчовъ слуша доложеното отъ чл. Паскалевъ, Заявление Вх. № 9381 по описътъ за 1897 година, отъ Цако Василевъ отъ с. Бъркачъ за допущанието на усыновяването му отъ Иото Вутовъ и съпруга му Стойна Вутова отъ сѣщото село.

Слѣдъ заключението на Помощ. Прокурора, сжда като вѣе прѣвъ видъ, че условията изискуеми отъ закона, за припознавание незаконнороденитѣ дѣца и пр. (чл. чл. 23, 27, 31 и 34) за усыновяването сж изпълнени, че усыновителя се ползува съ добра честь и усыновяването ще бѣде въ полза на усыновяемия, на основание чл. чл. 36 и 37 отъ сѣщия Законъ.

ОПРЕДѢЛИ

Допуща се усыновяването на Цако Василевъ отъ с. Бъркачъ отъ Иото Вутовъ и съпругата му Стойна Вутова отъ сѣщото село.

На първообразното подписаха: Предсѣдателств. членъ Д-ръ Вл. Черневъ, членове: Д-ръ Д. Вогазли и П. Паскалевъ и прѣподписалъ Подсекретаръ П. Д. Поповъ —

ВЪРНО

Предсѣдатель: Ив. Желъзковъ

Секретаръ: Ст. Генчовъ

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 8197

Извѣстѣвамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Местний Вѣстникъ“, ще продавамъ по I-ва продажба слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно:

1) Къща въ с. Петърница, „Плачковска махла“, отъ простъ дървенъ материалъ. покрита съ кермиди съ дворъ 1 декаръ, въ които има и други постройки, оп. за 100 лева;

- 2) Нива „Салханитѣ“ 7 декара, оп. за 42 л.
- 3) Нива „Лехитѣ“ 1 декаръ оценена за 6 л.
- 4) Нива „Широки валогъ“, 4 дек. оп. 24 л.
- 5) Нива „Широки валогъ“, 2 дек. оп. 12 л.
- 6) Нива „Тръникитѣ“, 3 ддкара оп. за 18 л.
- 7) Нива „Друма“ 4 декара опѣнена за 24 л.
- 8) Нива „Бръстича“, 4 декара опѣн. за 24 л.
- 9) Нива „Мамо лака“, 6 декара оп. за 36 л.
- 10) Нива „Селището“, 3 декара оп. за 18 л.
- 11) Нива „Перама“, 4 декара опѣн. за 24 л.
- 12) Бранище „задъ лозята“, 2 дек. оп. за 12 л.
- 13) Ливада „при герана“, 2 дек. оп. за 14 л.
- 14) Ливада „Селището“, 2 декара оп. за 14 л.
- 15) Лозе Петърнишкитѣ лоза 2 дек. оп. за 20 л.
- 16) Лозе, сѣща мѣстность, 2 дек. оп. за 20 л.
- 17) Бранище „Бейското Бранище“ 6 д. оп. 48 л.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Иванъ Вълковъ отъ с. Петърница не сж заложенни никому продаватъ се по искъти на Петко Н Пѣевъ състоящъ отъ 600 лева и ду. разноски по изпълнителный листъ № 1571 отъ 31-й Май 1895 год. на Плъв. Окол. Мир Сждия.

Разглежданието на книгата и наддаването може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

2—2 гр. Плъвенъ 25 Ноемврий 1897 год.

П. Сждебенъ Приставъ М. П. МАРЧЕВЪ

№ 8199

Извѣстѣвамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по II-ра продажба слѣдующий недвижимъ имотъ, Петърнишкото землище, а именно:

1) 4/6 ливада „Гложака“ цѣлата 15 декара, а 4/6 части декара, опѣнка каквато даде първий наддавачъ..

Продаваемий имотъ е собственъ на: Тодорка, Лино, Вълко и Димитръ Тодорови отъ село Петърница, не е заложенъ никому, продава се по искъти на Вълко Димитровъ отъ сѣщото село, състоящъ отъ 146 лева и др. по изпълнителный листъ подъ № 1721 отъ 29 Мартъ 1894 год. на Плъв. Окол. Мир. Сждия.

Разглеждане книгата и наддаването може да става всеки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

2—2 гр. Плъвенъ 25 Ноемврий 1897 год.

П. Сждебенъ Приставъ М. П. МАРЧЕВЪ.

№ 7614

Извѣстѣвамъ, че подиръ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстний вѣстникъ“, ще продавамъ по втора продажба слѣдующето недвижимо имущество на село Горни Джбникъ, а именно:

1) Бранище „Геривая“, отъ 10 декара, опѣнка произволна. —

Продаваемото имущество е собствено на Нено Михайловъ отъ с. Горни Джбникъ, продава се по искътъ на Петко Н. Пѣевъ отъ гр. Плъвенъ за 70 лева лихви и други разноски, по изпълнителный листъ № 2370 отъ 6 Ний 1894 год. на Плъв. Окол. мир. сждия.

Разглежданието книгата и наддаването може да става всеки присѣственъ день и часъ.

гр. Плъвенъ, 1 Декемврий 1897 г.

2—2

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 10387

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имотъ:

1) Една къща въ с. Каменецъ направена отъ керпичъ, покрита съ кермиди, съ три отдѣления построена на дължъ 8 метра, ширина 8 метра и височина 2 метра съ дворъ около 1 декаръ оцен. за 300 л.

Имотъ е собственъ на Иванъ Нешковъ отъ с. Каменецъ продава се за удовлетворение искътъ на Сава Станковъ отъ с. Каменецъ отъ 150 лева, лихви и разноскитѣ по изпълнителный листъ № 1547 отъ Плъв. Град. Мир. Сждия.

гр. Плъвенъ 10 Декемврий 1897 год.

2—2 П. Сждебенъ Приставъ П. Д. Вълковъ

№ 9970

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстния вѣстникъ“ ще се продава по публиченъ търгъ въ канцеларията недвижими имотъ въ брашлянското землище:

1) Нива 17 декака 7 ара, мѣстностьта „Долното поле“ оценена 86 л.; 2) Нива около 22 декара 8 ара сѣщата мѣстность оценена 112 л.; 3) Нива около 2 декара 9 ара, сѣщата мѣстность оценена 12 л.; 4) Нива около 2 декара 1 аръ, мѣстностьта „Припека“ оценена 11 л. и 5) Нива около 7 декара 9 ара оценена 37 л.

Наддаването ще се почне отъ първоначалната цѣна.

Имотъ е собственъ на Стойчо Машѣевъ отъ с. Брашляница, не заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Нановъ отъ с. Брашляница отъ 595 л. 20 ст. лихвата и разноскитѣ по изпълнителный листъ № 3967 отъ Плъв. Окол. мир. сждия.

г. Плъвенъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сжд. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

1—2

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плъвенъ

№ 9972

Извѣстѣвамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующиятъ недвижимо имотъ въ брашлянското землище:

1) Нива, около 60 декара, мѣстностьта „Агината Нива“ оценена 300 л.

Наддаването ще се почне отъ първоначална цѣна.

Имотъ е собственъ на Савва Христовъ отъ с. Брашляница, незаложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Вановъ отъ с. Брашляница отъ 544 л. 68 ст. лихвата и разноскитѣ по изпълнителный листъ № 3653 отъ Плъв. Окол. мир. сждия.

г. Плъвенъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сжд. Приставъ П. Д. Вълковъ 1—2

№ 9973

Извѣстѣвамъ, че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимо имотъ нахходящъ се въ брашлянското землище:

1) Нива около 15 декара, 9 ара мѣстностьта „Долното поле“ опѣнена 76 л.; 2) Нива, около 17 декара 2 ара сѣщата мѣстность опѣнена 57 л.; 3) Нива около 11 декара 2 ара, сѣщата мѣстность опѣнена 56 л.; 4) Нива, около 14 декара 2 ара, сѣщата мѣстность опѣнена 71 л.; 5) Нива, около 4 декара, сѣщата мѣстность опѣнена 20 л. и 6) Лозе, около 2 декара, мѣстностьта „Икинъ долъ“ опѣнено 16 л.

Наддаване ще почне отъ първоначалната цѣна.

Имотъ е собственъ на Матео Петровъ отъ с. Брашляница, не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Нановъ отъ с. Брашляница отъ 660 лева, лихвата и разноскитѣ по изпълнителный листъ № 3973 отъ Плъв. Окол. мир. сждия.

г. Плъвенъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сжд. Приставъ: П. Д. Вълковъ. 1—2

№ 9971

Извѣстѣвамъ, че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстния вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ, слѣдующиятъ недвижимо имотъ въ брашлянското землище:

1) Нива, ололо 9 декара, мѣстностьта „Долното поле въ дола“ опѣнена 45 л.; 2) Нива, около 6 декара мѣстностьта „Припека“ опѣнена 30 л.; 3) Нива, около 6 декара, мѣстностьта „Долния припекъ“ опѣнена 30 л.; 4) Нива, около 16 декара, сѣщата мѣстность опѣнена 80 л.; 5) Нива, около 26 декара, сѣщата мѣстность, опѣнена 130 л.; 6) Лозе, около 6 декара мѣстностьта „лозята припека отъ къмъ инкинъ долъ“ опѣнено 48 л. и 7) Лозе, около 2 декара, мѣстностьта „лозята“ опѣнено 16 л.

Наддаването ще се почне отъ първоначалната цѣна.

Имотъ е собственъ на Тодоръ Янчовъ отъ с. Брашляница, не заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Нановъ отъ село Брашляница отъ 540 л. 25 ст. лихвата и разноскитѣ по изпълнителный листъ № 3969 отъ Плъв. Окол. мир. сждия.

г. Плъвенъ 15 Декемврий 1897 г.

Пом. Сжд. Приставъ: П. Д. Вълковъ. 1—2

№ 9256

Извѣстѣвамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „Мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимо имотъ, а именно:

1) Една къща въ гр. Плъвенъ 8 кварталъ подъ маза, отъ камакъ, крипичъ и дървенъ материалъ покрита съ кермиди, дължина 8 метра, ширина 5 метра и височина 3 метра на двѣ отдѣления, (Антре) коридоръ съ дворъ около единъ декаръ, опѣнена за 200 лева.

Горний имотъ принадлежи на Цвѣтанъ Бачовъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ, ще се продава по висканието на Стоянъ Кашевъ отъ сѣщия градъ за 180 лева, лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителный листъ № 3159 на Плъв. Град. Мир. Сждия.

Наддаването ще почне отъ опѣнката на горѣ. Разглежданието книгата може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми. —

гр. Плъвенъ 13 Декемврий 1897 год.

Сждебенъ Приставъ ИВ. ГЪРКОВЪ 1—2

№ 9969

Извѣстѣвамъ че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето, въ „Мѣстния вѣстникъ“, ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимо имотъ въ брашлянското землище:

1) Нива, около 6 дкара, мѣстностьта „Ранчовъ долъ“ оценена 30 л.; 2) грѣстелникъ, около 2 декара, мѣстностьта „селището“ оцененъ 10 л.; 3) зарзаватска градина, около 1 1/2 аръ, мѣстностьта „селището“ оценена 8 л.; 4) зарзаватска градина, около 1 аръ, сѣщата мѣстность, оценена 8 л. и 5) грѣстелникъ около 1 декаръ, сѣщата мѣстность оцененъ 5 лева.

Наддаването ще се почне отъ първоначална цена.

Имотъ е собственъ на Иванъ Тодоровъ Главниковъ отъ с. Брашляница, продава се за удовлетворение искътъ на Иванъ Нановъ отъ с. Брашляница отъ 465 л. 82 ст. лихвата и разноскитѣ по изпълнителный листъ № 3970 отъ Плъв. Окол. Мир. Сждия

г. Плъвенъ, 10 Ноемврий 1897 год.

Пом. Сжд. Приставъ: П. Д. Вълковъ

1—2